

сформувалися у цій сфері, та сприятиме підвищенню загального рівня соціально-економічного розвитку України.

Список використаних джерел

1. Макконнелл К.Р., Брю С.Л., Економікс., М., 2003.
2. Про основні засади грошово-кредитної політики на 2016-2020 роки: Постанова Правління НБУ від 18.08.2015 року №541 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/v0541500-15.

Руженський М.М.
к.е.н., доцент,
кафедра економічної теорії,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

БАЗОВІ ПРИНЦИПИ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ЕКОНОМІЧНОЇ АНАЛІТИКИ

На сучасному етапі формування економічної системи України гостро постають проблеми зростання ефективності національного виробництва, підвищення конкурентоспроможності національних товарів та послуг, що мають здійснюватись на інноваційних засадах, за допомогою досягнень науково-технічного прогресу, запровадження ефективних форм господарювання та управління.

Важлива роль в цих процесах належить ефективній організації економічного аналізу, за допомогою якого розробляються економічні плани та рішення, тактика та стратегія економічних заходів, здійснюється аналіз ефективності економічної діяльності, виявляються ресурси підвищення ефективності виробництва. Сучасна економічна криза в економіці України посилює і ускладнює вирішення проблеми підвищення економічної ефективності підприємств, спонукає до ґрунтовного дослідження її причин та наслідків, вимагає запровадження нових підходів та концепцій управління виробничими процесами, інноваційних заходів підвищення ефективності господарської діяльності. За таких умов значно посилюються роль і значення економічного аналізу для своєчасної і належної оцінки подій, явищ, фактів, котрі відбуваються в процесі діяльності економічних суб'єктів та вимагають розробки системи оперативних, тактичних та стратегічних заходів для адекватного та оперативного реагування на динамічні зміни, що відбуваються у суспільному й економічному розвитку.

Економічний аналіз передбачає уявне чи реальне розчленування явищ чи предметів на складові частини і його можна визначити як процес детального вивчення процесів діяльності економічних суб'єктів з метою з'ясування особливостей їх функціонування, взаємозв'язків та проблем з метою розроблення своєчасних рекомендацій щодо ефективних управлінських рішень та шляхів подолання кризових явищ.

Економічний аналіз як один з різновидів аналізу загалом – це систематизована сукупність аналітичних процедур, які реалізуються з метою отримання висновків і рекомендацій економічного характеру щодо конкретного об'єкта досліджень[1, с.14].

Процеси економічної аналітики можна здійснювати у різних площинах теорії та практики економічних суб'єктів як метод фундаментальних досліджень, функцію управління суб'єктом економічної діяльності, спосіб мислення підприємців, економістів, вид практичної діяльності, одну з економічних наук, навчальну дисципліну. Аналітична оцінка ефективності господарської діяльності, витрат економічних ресурсів, технологій, шляхів та засобів забезпечення ефективного функціонування підприємств належить до сфери інтересів як вчених-теоретиків так і економістів-практиків.

Залежно від рівня досконалості проведення аналітичних розрахунків та вміння суб'єкта економічної діяльності своєчасно і правильно використовувати показники аналізу, має формуватись відповідний аналітичний стиль мислення підприємця, економіста. Під аналітичним стилем мислення, слід розуміти глибокі знання теорії аналізу, вільне володіння низкою його основних методів, показників і точне їх практичне застосування під час ухвалення управлінських рішень [2, с.7].

В основу економічних досліджень та аналізу покладені певні базові принципи, що регулюють процедуру їх виконання.

Відповідно до ієрархічного підпорядкування можна виділити основні і базові принципи економічного аналізу. Згідно такої класифікації виділяють:

- принципи, що визначають якісні характеристики інформації, яка є основою для проведення аналітичних процедур. До них відносять: релевантність, надійність, порівняльність, послідовність, зрозумілість;

- принципи, що формують процедуру ведення аналізу. До таких відносять: системність, науковість, конкретність, комплексність, регулярність (періодичність), наступність, економічність, об'єктивність;

- принципи, що регламентують побудову системи аналітичних показників в конкретних ситуаціях. До таких відносять: комплексність, взаємозв'язок, інтегративність, оптимальність допустимої мультиколінеарності, порівняльність, адекватність відображення, неформальність(аналітичність, однозначність розрахунку, корисність).

Список використаних джерел

1. Кіндрацька Г.І., Білик М.С., Загородній А.Г. Економічний аналіз: Підручник / За ред. проф. А.Г. Загороднього. – 3тє вид., перероб. і доп. – К.:Знання, 2008. – 487с.
2. Дерій В. Проблеми теорії науки, методики й організації навчання і практики економічного аналізу - Бухгалтерський облік і аудит: Науково-практичний журнал, №6, 2014. [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=boau_2014_6_2

*Ряснянська А.М.
к.е.н., асистент,
кафедра підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності
Харківський національний
технічний університет
сільського господарства
імені Петра Василенка*

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОГО РИНКУ ЗЕРНА

Зерновий ринок включає в себе практично всі елементи ринкових відносин, ефективність його функціонування впливає на рівень розвитку продовольчих ринків країни. З урахуванням масштабів і повноти елементів економічних відносин зерновий ринок може виступати в якості своєрідної моделі розвитку для інших ринків сільськогосподарської продукції, сировини та продуктів харчування, а в сучасних умовах перехідного періоду зернове виробництво може стати ключовим елементом в організаційно-економічному механізмі виходу АПК із кризового стану. Мультиплікативний ефект від розвитку зернового ринку дає можливість підвищити ефективність функціонування агропромислового комплексу в цілому, оскільки стабільне виробництво зерна є важливою складовою формування доходної частини бюджету в результаті надходження податків від його переробки та реалізації, використання як сировини у харчовій та переробній промисловості, а також накопичення для самої зернової галузі [1].

Серед галузей рослинництва найважливішою є зернове господарство. Виробництво зернових культур традиційно займає лідируючі позиції в структурі виробництва продукції рослинництва і загалом усього сільськогосподарського виробництва України. Зернове господарство формує продовольчий фонд, постачає фуражне зерно тваринництву, створює резервні державні запаси зерна і дає